

Høringssvar JS
Justitsministeriet
Politi- og Strafferetsafdelingen

Fremsendt pr. e-mail til politikontoret@jm.dk med kopi til avb@jm.dk.

Vedrørende høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning (Strakstilhold) - Deres sagsnummer 2016-19203-1002.

Foreningen Joan-søstrene har den 31. august 2016 modtaget ovennævnte udkast til ændring af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning til høring.

Joan-Søstrene, som gennem snart 40 år har rådgivet kvinder udsat for vold, voldtægt, incest og sexuel chikane, opfatter lovforslaget som et tegn på en øget samfundsmæssig forståelse for mennesker (erfaringsmæssigt særligt kvinder) som er udsat for stalking.

Forslaget giver politiet en tiltrængt mulighed for en hurtigere reaktion over for gerningsmændene, og det kan Joan-Søstrene ud fra erfaringerne fra brugerne af rådgivningen kun hilse velkomment. Den hurtigere reaktion - hvor retssikkerhedsgarantier i forhold til gerningsmanden stadigt tilgodeses - vil i en del sager give en handlemulighed, som ikke eksisterer i dag og dermed forhåbentlig bidrage til en større tryghed for de mennesker, der udsættes for stalking. Det gælder i hvert fald i de sager, hvor en gerningsmand ved et tilhold efter de nuværende regler ville have rettet sig efter tilholdet, og hvor processen dermed bliver fremskyndet til gavn for forurettede og dennes pårørende.

Imidlertid forudsætter forslaget og en hurtigere indgriben også, at de politifolk, som behandler disse sager, har det fornødne kendskab til denne nye lovgivning. Det er helt afgørende for, om loven kommer i anvendelse efter intentionen, at politifolkene - også de som i første omgang kommer i forbindelse med en forurettet, men som måske ikke er dem, der inden for den enkelte politikreds kan udstede et foreløbigt tilhold - har den fornødne uddannelse til at håndtere sagen korrekt, herunder ikke mindst vejlede forurettede. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget vurderes forslaget ikke at have "økonomiske konsekvenser for det offentlige af betydning". En beslutning om strakstilhold er imidlertid en forvaltningsretlig afgørelse, som indebærer en partshøring. Umiddelbart er det derfor svært at forestille sig, at efteruddannelse af politiet ikke vil være nødvendig for at sikre, at lovændringen faktisk også medfører brug af de nye bestemmelser. Det er naturligvis muligt, at efteruddannelse af politiet ikke har særligt store økonomiske konsekvenser. Men erfaringerne fra indførelsen af den oprindelige bortvisningslov var desværre, at loven stort set ikke blev anvendt. Justitsministeriets egen undersøgelse af dette forhold viste, at en del af begrundelsen for den manglende anvendelse var politifolkenes ukendskab til loven og dens anvendelsesmulighed. Joan-Søstrene har derfor desværre en velbegrunnet frygt for, at det samme kan ske med denne lovændring, medmindre Justitsministeriet sikrer, at politiet bliver særligt uddannet i anvendelsen af loven. I den forbindelse bør Justitsministeriet

også bidrage med en klarere vejledning om, hvad der skal forstås som "rimelig grund er mistænkt", jf. §2 a, stk. 1, nr. 1, for dermed at sikre en ensartet anvendelse af loven i landets politikredse. Det vil forhindre, at en forurettet, som det var tilfældet med bortvisningsloven, er totalt afhængig af den lokale politidirektørs personlige holdning til anvendelse af loven.

Endeligt finder Joan-søstrene det beklageligt, at Justitsministeriet tilsyneladende har opgivet at sikre mennesker, der er udsat for stalking fra et familiemedlem, den anden forældre til et fællesbarn, en nabo eller lignende, med et strakstilhold. Det burde være muligt i konkrete situationer at opnå et slags "delvist" tilhold, som udelukker, at stalkeren må opsøge forurettede uden for de rammer, som følger f.eks. af en samværsafgørelse.

Vi står naturligvis til rådighed, såfremt ovenstående ønskes uddybet og vedhæfter i øvrigt en folder om os og vores arbejde.

Med venlig hilsen

Joan-Søstrene